

РЕШЕНИЕ

№ 932

гр. София, 17.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 17.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **12009** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], с която се обжалват следните актове:

Становище, обективирано в писмо № УРИ 285300-10851/ 02. 09. 2020 г. на директора на Дирекция „Български документи за самоличност“ при МВР; становище, обективирано в писмо № 536400-15217/ 27. 08. 2020 г. на зам.-директора на Дирекция "Миграция" при МВР и становище, обективирано в писмо № 328600-43500/ 01. 09. 2020 г. на зам.-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР, издадени по повод на Заявление от 28. 07. 2020 г., с което [фирма] е поискало осигуряване на достъп до поддържаания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“ и по-конкретно до „Справка за лице по документ за самоличност V-2“ /понастоящем „Разширена справка за български лични документи на български граждани и чужденци – V-2“/, ограничено до три полета от посочената справка – Актуален статус на документ, Дата на актуалния статус и Причина за статус на документ.

Жалбата е насочена и срещу становище, обективирано в писмо № УРИ 285300-10586/ 27. 08. 2020 г. на директора на Дирекция „Български документи за самоличност“ при МВР и становище, обективирано в писмо № 328600-43510/ 01. 09. 2020 г. на зам.-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР; издадени по повод на Заявление, вх. на ДАЕУ № 159872/ 12. 08. 2020 г., с което [фирма] е

поискала осигуряване на достъп до поддържания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“ и по-конкретно до „Справка за документ за самоличност на български граждани по номер на документ“.

Обжалват се още становище, обективирано в писмо № УРИ 285300-13006/ 16. 10. 2020 г. на директора на Дирекция „Български документи за самоличност“ при МВР; становище, обективирано в писмо № 328600-51748/ 16. 10. 2020 г. на зам.-директора на Главна дирекция „Национална полиция“, и становище, обективирано в писмо № 328600-52078/ 19. 10. 2020 г. на зам.-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР, издадени по повод на Заявление, вх. на ДАЕУ № 17746/ 1. 10. 2020 г., с което [фирма] е поискала достъп до поддържания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“ и по-конкретно до „Справка за документ за самоличност на български граждани по номер на документ“, ограничено до три полета от посочената справка – Актуален статус на документ, Дата на актуалния статус и Причина за статус на документ.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорените актове, като се иска тяхната отмяна.

В съдебното заседание оспорващото дружество чрез адв. Д. поддържа жалбата и представя аргументи за нищожност на оспорваните актове.

Ответникът директорът на Дирекция „Български документи за самоличност“ при МВР чрез своя процесуален представител изразява становище за недопустимост на жалбата, а в писмени бележки - и за нейната неоснователност.

Ответникът зам.-директорът на Дирекция „Миграция“ при МВР чрез своя процесуален представител моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Ответникът зам.-директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР в писмени бележки сочи основания за недопустимост на жалбата, като моли да бъде оставена без разглеждане. Алтернативно сочи съображения и за нейната неоснователност.

Съдът, след като се запозна с жалбата и събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна следното:

[фирма] е подало следните заявления до Държавна агенция „Електронно управление“ /ДАЕУ/, с които на основание чл. 40 от Закона за електронното управление /ЗЕУ/ е поискала достъп до следните регистри, поддържани от Министерството на вътрешните работи:

На 28. 07. 2020 г. [фирма] е подало до ДА „Електронно управление“ по електронен път на адрес [\[електронна поща\]](#) Заявление за актуализация до набори от данни, с искане за предоставяне на достъп до поддържания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“ и по-конкретно до „Справка за лице по документ за самоличност V-2“ /понастоящем „Разширена справка за български лични документи на български граждани и чужденци – V-2“/, ограничено до три полета от посочената справка – Актуален статус на документ, Дата на актуалния статус и Причина за статус на документ.

На 11. 08. 2020 г. [фирма] е подало до ДА „Електронно управление“ по електронен път на адрес [\[електронна поща\]](#) Заявление за актуализация до набори от данни, с искане за предоставяне на достъп до поддържания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“ и по-конкретно до „Справка

за документ за самоличност на български граждани по номер на документ“.

На 24. 09. 2020 г. [фирма] е подало до ДА „Електронно управление“ по електронен път на адрес [електронна поща](#) Заявление за актуализация до набори от данни, с искане за предоставяне на достъп до поддържания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“ и по-конкретно до „Справка за документ за самоличност на български граждани по номер на документ“, ограничено до три полета от посочената справка – Актуален статус на документ, Дата на актуалния статус и Причина за статус на документ.

По повод на така депозираните заявления от [фирма], както и по повод на заявления от други дружества – [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], с писма изх. № ДАЕУ-16226-18. 08. 2020 г., изх. № ДАЕУ-16330 – 20. 08. 2020 г. и изх. № 18015-2. 10. 2020 г. главният секретар на Държавна агенция “Електронно управление” е уведомил директора на Дирекция “Български документи за самоличност”, директора на Дирекция “Миграция” и директора на Главна дирекция “Национална полиция” за постъпилите заявления, като им е указал, че съгласно чл. 17, ал. 4 от Общите условия за достъп до данни и регистри на държавната администрация в средата за междурегистров обмен следва да представят своите становища.

По повод на това, във връзка със Заявление от 28. 07. 2020 г., с което [фирма] е поискало достъп до поддържания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“ и по-конкретно до „Справка за лице по документ за самоличност V-2“ /понастоящем „Разширена справка за български лични документи на български граждани и чужденци – V-2“/, ограничено до три полета от посочената справка – Актуален статус на документ, Дата на актуалния статус и Причина за статус на документ, в ДА „Електронно управление“, постъпили следните становища, в които било изразено мнение, че не следва да се предоставя достъп на посоченото дружество до исканите от него данни, а именно:

Становище № УРИ 285300-10851/ 02. 09. 2020 г. на директора на Дирекция „Български документи за самоличност“. В същото било отразено, че предвид становище на ГД „Национална полиция“ с рег. № 328600-43500/ 01. 09. 2020 г. относно данните от полетата „Категории за управление на водача“ и „Общи ограничения за СУМПС“ и становище на Дирекция „Миграция“ с рег. № 5364р-15017/ 28.08. 2020 г., исканият достъп не следва да бъде предоставен.

Становище № 536400-15217/ 27. 08. 2020 г. на зам.-директора на Дирекция "Миграция" при МВР, в което е отразено, че исканият достъп до посочените в заявлението полета касаят документ – разрешение за пребиваване на чужденци в Република България, който е български личен документ, но не удостоверява самоличността, а само правото на пребиваване в Република България.

Становище № 328600-43500/ 01. 09. 2020 г. на зам.-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР, в което е посочено единствено, че дирекцията има възражение за предоставяне на искания достъп.

По отношение на Заявление от 11. 08. 2020 г., с което [фирма] е поискало достъп до поддържания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“ и по-конкретно до „Справка за документ за самоличност на български граждани по номер на документ“, постъпили следните становища, в които било изразено мнение, че не следва да се предоставя достъп до исканите данни, а именно:

Становище № УРИ 285300-10586/ 27. 08. 2020 г. на директора на Дирекция

„Български документи за самоличност“ при МВР. В същото било посочено, че не следва да се предоставя достъп до данните от Националния автоматизиран информационен фонд „Национален регистър на българските лични документи“, тъй като с писмо рег. № 5290р-12323/ 20. 07. 2020 г. на дирекция „Комуникация и информационни системи“ дирекцията е уведомена, че заявка за предоставяне на информация от тази справка работи само за български граждани, както и че в отговор на ГДНП е изразено възражение за предоставяне на достъп до данни относно категориите за управление на водачи на МПС и общите ограничения за СУМПС.

Становище № 328600-43510/ 01. 09. 2020 г. на зам.-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР, в което е посочено единствено, че дирекцията има възражение за предоставяне на искания достъп.

Относно достъпа, поискан от [фирма] със Заявление от 24. 09. 2020 г. до поддържания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“ и по-конкретно до „Справка за документ за самоличност на български граждани по номер на документ“, ограничено до три полета от посочената справка – Актуален статус на документ, Дата на актуалния статус и Причина за статус на документ, постъпили следните становища, в които било изразено мнение, че не следва да се предоставя достъп на посоченото дружество до исканите от него данни, а именно:

Становище № УРИ 285300-13006/ 16. 10. 2020 г. на директора на Дирекция „Български документи за самоличност“ при МВР. За да постанови посочения отказ, директорът на Дирекция „Български документи за самоличност“ се е позовал на постъпили становища от ГД „Национална полиция“, в които е отразено, че дирекцията възражава по повод на предоставянето на достъп до заявителя до всички данни от следните полета: „категории за управление на водача“, „общи ограничения за СУМПС“, „Актуален статус на документ“, „Дата на актуален статус“, „Причина за статус на документ“.

Становище № 328600-51748/ 16. 10. 2020 г. на зам.-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР. В същото било отразено единствено, че ГД „Национална полиция“ има възражения за предоставяне на исканата справка.

Становище № 328600-52078/ 19. 10. 2020 г. на зам.-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР. В същото е обяснено, че достъпът до „Регистър Български документи за самоличност“ попада изцяло в рамките на функционалната компетентност на дирекция „Български документи за самоличност“, като ГДНП следва да изрази единствено писмено становище, като е посочено, че небанковите финансови институции не попадат в обхвата на чл. 3 от ЗЕУ.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения преклузивен срок по чл. 140 от АПК, приложим в конкретния случай, срещу административни актове по чл. 21, ал. 1 от АПК. При определяне на характера на един акт следва да се изхожда не е от неговото наименование, а от съдържанието му. В случая директорите на Дирекция „Български документи за самоличност“, на Дирекция „Миграция“ и на Главна дирекция „Национална полиция“ са сезирани с искане за предоставяне на достъп до конкретни справки до поддържания от Министерството на вътрешните

работи Регистър „Български документи за самоличност“. Оспорените писма по своята същност представляват откази да се предостави исканият достъп, поради което подлежат на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

Уредбата на обществените отношения между административните органи, свързани с работата с електронни документи и предоставянето на административни услуги по електронен път, както и обменът на електронни документи между административните органи, е предмет на регулиране от Закона за електронното управление /ЗЕУ/, като съгласно чл. 1, ал. 2 от ЗЕУ, той се прилага и по отношение на дейността на лицата, осъществяващи публични функции, и на организациите, предоставящи обществени услуги, доколкото в закон не е предвидено друго. Разпоредбата на чл. 40 от ЗЕУ предвижда, че лицата по чл. 1, ал. 1 и 2 са длъжни да предоставят помежду си вътрешни електронни административни услуги, свързани с осъществяването на правомощията им и с извършването на електронни административни услуги на гражданите и организациите, доколкото в закон не е предвидено друго.

Според чл. 2, ал. 1 от ЗЕУ административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, не могат да изискват от гражданите и организациите представянето или доказването на вече събрани или създадени данни, а са длъжни да ги съберат служебно от първичния администратор на данните. Съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗЕУ първичният администратор на данни е административен орган, който по силата на закон събира или създава данни за гражданин или организация за първи път и изменя или заличава тези данни. Той предоставя достъп на гражданите и организациите до цялата информация, събрана за тях.

Условията за автоматизиран обмен на електронни документи като вътрешни електронни административни услуги са регулирани в Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги /приета с ПМС № 3 от 09. 01. 2017 г., обн. ДВ, бр. 5 от 17. 01. 2017 г./, приета на основание чл. 7г, ал. 6, чл. 12, ал. 4 и чл. 43, ал. 2 от Закона за електронното управление /Наредбата/, като съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата председателят на Държавна агенция "Електронно управление" води регистър на регистрите, в които се вписват регистри и бази данни на първичните администратори на данни, в които се съдържат първични данни. Разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от Наредбата предвижда, че достъпът до регистрите и базите данни се осъществява чрез подаване на заявление, съдържащо минимум данни за произхода на заявлението - юридическото лице - заявител и информационната система; основанието за получаването на данните, включително номер на преписка, ако има такава; длъжностното лице, извършващо заявяването, ако има такава. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредбата първичният администратор на данни отказва достъп до данни на лицата, които ги заявяват, когато в заявлението за достъп по ал. 2 липсва един или повече от изискуемите реквизити или заявителят няма право да получи данните съгласно закон.

Контролът по изпълнение на Наредбата е предоставен на председателя на Държавна агенция "Електронно управление", съгласно чл. 63, ал. 1 от посочения подзаконов нормативен акт. Процедурата относно присъединяване към средата за междурегистров обмен е предмет на Общите условия за достъп до данни от регистри на държавната администрация в средата за междурегистров обмен /Общите условия/, утвърдени със Заповед № ДАЕУ-4036/ 05. 09. 2017 г. на Председателя на Държавна

агенция „Електронно управление“. Съгласно чл. 10 от Общите условия, заинтересованите лица по чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от ЗЕУ имат право да заявят присъединяване към средата за своите нужди, като подават заявление по образец до председателя на ДАЕУ. Съгласно чл. 17, ал. 1 от Общите условия, след постъпване на заявлението, ДАЕУ осигурява достъп на заинтересованото лице до тестовата среда, а в съответствие с разпоредбата на чл. 17, ал. 3 от Общите условия, ДАЕУ уведомява първичния администратор на данни за включен нов потребител в тестова среда или за промяна на достъп на съществуващ потребител. Съгласно чл. 17, ал. 4 от Общите условия в срок до десет работни дни от датата на уведомяване, първичният администратор на данни може да отправи обоснован писмен отказ по отношение на предоставяне на достъп на съответния потребител, с изключение на предоставяне на достъп до публични регистри.

В конкретния случай, предвид естеството на искания достъп до отделни справки, включени в Регистър „Български документи за самоличност“, първичният администратор на данни е Министерството на вътрешните работи, представлявано по силата на чл. 33, т. 3 от ЗМВР от министъра на вътрешните работи.

Съгласно чл. 6, т. 6 от ЗМВР информационната дейност е една от основните дейности на Министерството на вътрешните работи, която съгласно чл. 18, ал. 1 от ЗМВР представлява дейност по събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, използване и предоставяне на информация на потребители от МВР, на държавни органи, организации, юридически лица и граждани, като информационната дейност на МВР е регламентирана в раздел VI от ЗМВР. Съгласно чл. 29 от ЗМВР администратор на лични данни е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица.

В конкретния случай председателят на ДА „Електронно управление“ е отправил своите запитвания към директорите на Дирекция „Български документи за самоличност“, на Дирекция „Миграция“ и на Главна дирекция „Национална полиция“, които са депозирали своите становища. Съгласно чл. 17, ал. 4 от Общите условия в срок до десет работни дни от датата на уведомяване, първичният администратор на данни може да отправи обоснован писмен отказ по отношение на предоставяне на достъп на съответния потребител, с изключение на предоставяне на достъп до публични регистри. От това следва, че становищата, предмет на обжалване в настоящото съдебно производство, по своята същност представляват индивидуални административни актове, тъй като с тях се препятства правото на оспорващото дружество да получи достъп до исканите от него данни до поддържания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“. Нито в закона, нито в Общите условия е очертана необходимостта от последващ акт на председателя на Държавна агенция „Електронно управление“, с който да се откаже предоставянето на искания достъп.

Поради това, оспорваните становища представляват индивидуални административни актове, които подлежат на контрол за тяхната законосъобразност.

Същевременно обаче, от материалите по делото се установява, че към датата на постановяване на оспорваните актове директорите и зам.-директорите на

Дирекция „Български документи за самоличност“, на Дирекция „Миграция“ и на Главна дирекция „Национална полиция“ не са били упълномощени от министъра на вътрешните работи, който представлява Министерството на вътрешните работи, което в конкретния случай е първичният администратор на данни.

Такива правомощия за първи път са им предоставени със Заповед № 8121з-476/ 14. 04. 2021 г. от министъра на вътрешните работи /л. 324 и л. 325/, както следва:

I. С посочения акт е упълномощен директорът на Дирекция „Български документи за самоличност“ да представлява министъра на вътрешните работи пред ДАЕУ и от негово име да получава и подписва писмени отговори на писма, изпратени от ДАЕУ, във връзка с подадени заявления за включване на заявителите като потребители към средата за междурегистров обмен /R./ относно данни, събрани и създадени от ДБДС в Регистър „Български документи за самоличност“, съдържащ следните справки:

1. „Справка за български лични документи на български граждани“;
2. „Разширена справка за български лични документи на български граждани и чужденци - V2“;
3. Справка за документ за самоличност на български граждани по номер на документ“.

II. Със заповедта директорът на Дирекция „Миграция“ е упълномощен да представлява министъра на вътрешните работи пред ДАЕУ и от негово име да получава и подписва писмени отговори на писма, изпратени от ДАЕУ във връзка с подадени заявления за включване на заявителите като потребители към средата за междурегистров обмен /R./ относно данни, събрани и създадени от ДМ в следните регистри:

1. Регистър „Български документи за самоличност“ - справка „Разширена справка за български лични документи на български граждани и чужденци - V2“;
2. Единния регистър за чужденци, съдържащ справки:
 - „Справка за физическо лице чужденец“ и
 - „Справка за физическо лице - чужденец V2“.

III. С тази заповед директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ /ГДНП/ е упълномощен да представлява министъра на вътрешните работи пред ДАЕУ и от негово име да получава и подписва писмени отговори на писма, изпратени от ДАЕУ във връзка с подадени заявления за включване на заявителите като потребители към средата за междурегистров обмен /R./ относно данни, събрани и създадени от ГДНП в следните регистри:

1. Регистъра на моторните превозни средства, съдържащ справки:
 - „Справка за МПС по регистрационен номер“;
 - Разширена справка за МI 1С по регистрационен номер“;
 - Разширена справка за МПС по регистрационен номер“ V3“.
2. Регистър „Административнонаказателна дейност“ по Закона за движение по пътищата и Кодекса за застраховането, съдържащ справки:
 - Справка за задължения по конкретен документ, издадени за нарушения на Закона за движението по пътищата и Кодекса за застраховането;

- Отразяване на онлайн плащане в Автоматизирана информационна система за Административнонаказателна дейност;
- Проверка за задължения по конкретен документ за извършено нарушение по Закона за движението по пътищата;
- Проверка за налични незаплатени документи за извършени нарушения на Закона за движението по пътищата и Кодекса за застраховането на лице по номер на свидетелство за управление на моторно превозно средство и ЕГН/ЛНЧ/ЛН.

Поради това, съдът намира, че към датата на издаване на оспорваните актове, органите, които са ги издали – директорът на Дирекция „Български документи за самоличност“, зам.-директорът на Дирекция „Миграция“ и зам.-директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ не са били компетентни органи. В АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове. В доктрината и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Съобразно това, нищожен се явява само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че изначално не е в състояние да породви правните последици към които е насочен. Липсата на компетентност на органа, издал акта, е винаги основание за неговата нищожност.

Предвид това, издадените актове, предмет на разглеждане на настоящето производство, следва да бъдат обявени за нищожни в частта, с която на [фирма]“ е отказан достъп до поддържания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“, поискан със заявления от 28. 07. 2020 г., от 12. 08. 2020 г. и от 1. 10. 2020 г. Доколкото със същите актове е отказан достъп до данни от регистъра и на други юридически лица, в тази част жалбата следва да бъде оставена без разглеждане, тъй като липсва правен интерес на [фирма] да оспорва актовете в тази им част.

Предвид разпоредбата на чл. 17, ал. 3 от Общите условия за достъп до данни от регистри на държавната администрация в средата за междурегистров обмен /Общите условия/, утвърдени със Заповед № ДАЕУ-4036/ 05. 09. 2017 г. на Председателя на Държавна агенция „Електронно управление“, делото следва да се върне като преписка на Държавна агенция „Електронно управление“ за препращане на депозираните заявления от [фирма] към компетентните органи.

Предвид изхода на делото, на основание чл. 143 от АПК Министерството на вътрешните работи следва да заплати на оспорващото дружество направените разноски в размер на 600 /шестстотин/ лева, от които 400 /четиристотин/ лева – внесена държавна такса и 200 /двеста/ лева - заплатен адвокатски хонорар.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, II отделение, 29 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНИ становище, обективизирано в писмо № УРИ 285300-10851/ 02. 09. 2020 г. на директора на Дирекция „Български документи

за самоличност“ при МВР; становище, обективирано в писмо № 536400-15217/ 27. 08. 2020 г. на зам.-директора на Дирекция "Миграция" при МВР и становище, обективирано в писмо № 328600-43500/ 01. 09. 2020 г. на зам.-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР **В ЧАСТТА**, с която по повод на Заявление от 28. 07. 2020 г. е отказано на [фирма] осигуряване на достъп до поддържания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“ и по-конкретно до „Справка за лице по документ за самоличност V-2“ /понастоящем „Разширена справка за български лични документи на български граждани и чужденци – V-2“/, ограничено до три полета от посочената справка – Актуален статус на документ, Дата на актуалния статус и Причина за статус на документ.

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНИ становище, обективирано в писмо № УРИ 285300-10586/ 27. 08. 2020 г. на директора на Дирекция „Български документи за самоличност“ при МВР и становище, обективирано в писмо № 328600-43510/ 01. 09. 2020 г. на зам.-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР **В ЧАСТТА**, с която по повод на Заявление, вх. на ДАЕУ № 159872/ 12. 08. 2020 г. е отказано на [фирма] осигуряване на достъп до поддържания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“ и по-конкретно до „Справка за документ за самоличност на български граждани по номер на документ“.

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНИ становище, обективирано в писмо № УРИ 285300-13006/ 16. 10. 2020 г. на директора на Дирекция „Български документи за самоличност“ при МВР; становище, обективирано в писмо № 328600-51748/ 16. 10. 2020 г. на зам.-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ и становище, обективирано в писмо № 328600-52078/ 19. 10. 2020 г. на зам.-директора на Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР **В ЧАСТТА**, с която по повод на Заявление, вх. на ДАЕУ № 17746/ 1. 10. 2020 г. е отказано на [фирма] осигуряване на достъп до поддържания от Министерството на вътрешните работи Регистър „Български документи за самоличност“ и по-конкретно до „Справка за документ за самоличност на български граждани по номер на документ“, ограничено до три полета от посочената справка – Актуален статус на документ, Дата на актуалния статус и Причина за статус на документ.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма] в останалата част и прекратява производството по делото в тази част.

ИЗПРАЩА преписката на ДА „Електронно управление“ за изпращане на подадените заявления от [фирма] на компетентните органи за произнасяне по Заявление, вх. на ДАЕУ № 17746/ 1. 10. 2020 г. на [фирма]; Заявление, вх. на ДАЕУ № 159872/ 12. 08. 2020 г. на [фирма] и Заявление от 28. 07. 2020 г. на [фирма].

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на [фирма] направените по делото разноски в размер на 600 /шестстотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО в частта с характер на определение, с което е оставена без разглеждане жалбата на [фирма] и производството по делото в тази част е прекратено, може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението в останалата част може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: